

Theodoro Grassinackelio

Fisci Poloniae Muscovi.

Visi Aeterna es, Vir Virum doctissimus, | et Iudicum Te,
 scilicet, simplex suum, | amare pergis quantum ego te diligo, |
 ego Te Bastorum: deinde, si quid suppetit | felicis Verba,
 quo quidem genium suum | fraudare possis absque magno
 incommodo: | Accedo supplicem, et rogo tantam | beate
 me promus velis quantum putas | egere amicum cuius in cerebro
 tui | utrumq; lumen nimis Eumor obtusis, | et his domari
 forte se fobis sines. | Cum messis horum amplissimam ^{horum}
 meum | disscideret, multi sciunt Viri boni | quam liberalis
 quid profuderim | in obrium quemcumq; qui nuda modo |
 egere resurreat. Nunc de prodigo | mendicis, ut fis, ad
 pedes jaces tuos, | et optimi Te vel pugillum vel minus
 ab optimo Te (nempe si quid reliquum est) | Cito, cito,
 Citissime mitti peto. | Derivacies, Amice, derivacum diu
 constantem amicum et semper addictissimum. | scribebam ad
 Kulsam septimo et vicesimo | Octobris, Anno MDCXL et V.

Sansra celeberrus, NON-POETA Groy. | quod
 facile sperno, si licet modo sim

Domus mea curabitur, si quid
 subes. |

Tuus |

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely Dutch, covering the majority of the page. The text is written in brown ink on aged, slightly yellowed paper.]